

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1943

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 194

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 242. Περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Ἀραιοπαγιδῶν, Εἰσαγγελέων καὶ Ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν. (Ἀναδημοσίευσις). 1
- N. 301. Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν βιβλιοδότησιν ἐντύπων. 2
- N. 302. Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ φόρου πολυτελείας καὶ λοιπῶν φόρων καταναλώσεως. 3

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 242.

Περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Ἀραιοπαγιδῶν, Εἰσαγγελέων καὶ Ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ἵνα δι' ἀποφάσεώς του ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καθ' ὑπέρβασιν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ Ἀραιοπαγιδῶν ἀποχωρήσαντας τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1939 καὶ ἐντεῦθεν.

Οἱ οὕτως ἐπανερχόμενοι διατηροῦνται ὑπεράριθμοι ἐφ' ἑσὸν δὲν ὑφίστανται κενὰ θέσεις Ἀραιοπαγιδῶν, αὐξανομένου προσωρινῶς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἀραιοπαγιδῶν καὶ καταλαμβάνοντες τὰς πρώτας κενωθησάμενας θέσεις.

Ἄρθρον 2.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δύναται δι' ἀποφάσεώς του ν' ἀναδι-
ρίσῃ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος εἰς ὑπαρχούσας κενὰς θέσεις Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν παραιτηθέντας τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1939 καὶ ἐντεῦθεν, τοποθετοῦνται δ' ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτροπευμένης τῆς ἐνεργείας πλειόνων μεταθέσεων διὰ τὴν τοποθέτησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ οὕτως ἀναδιορίζμενοι ἀνακτῶσι τὴν ἀρχαιότητά των, ἔν εἶχον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποχωρήσεώς των ἐκ τῆς ὑ-

* Ἡ παρὰ δημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθεὶς ἐκ τυπογραφικῆς ὁλῆς ἀδελφείας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 174 τῆς 16)6)43 Φ.Ε.Κ. τεύχος Πρῶτον Τον.

πηρεσίας, ἀφαιρουμένου τοῦ χρόνου καθ' ὃν διετέλεσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος συντακτικοῦ χαρακτήρος καὶ πε-
ριεχομένου ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ε-
φημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε.
ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι.
ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Εν Αθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 301.

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν βιβλιοδότησιν ἐντύπων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται δαπάνη δραχμῶν 6.400.000 διὰ τὴν βιβλιοδέ-
τησιν ἀντιτύπων τῶν φυλλαδίων «Κομμουνισμὸς ἐν Ἑλλάδι»
διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὁποίας ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολο-
γισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν οἶκον, ἔτους
1943—44 πίστωσις ἴσου ποσοῦ.

Εν Αθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε.
ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι.
ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 302.

Περί τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ φόρου πολυτελείας καὶ λοιπῶν φόρων καταναλώσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασισαμέναι καὶ διατασσόμεναι.

Α' Φορὸς εἰδῶν πολυτελείας.

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἔξωτερου εἰσαγόμενα εἶδη ἐκ τῶν ὑπαγόμενων εἰς τὸν φόρον πολυτελείας, ὁ φόρος οὗτος ὁρίζεται εἰς 10 ο/ο καὶ εἰσπραττεται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν ἐν τῇ τελωνείᾳ διὰ τοῦ ἐνιαίου διπλοτύπου, ἀνευ περαιτέρω ἐπιβαρύνσεως τῶν εἰδῶν τούτων διὰ προσθέτου καταβολῆς φόρου πολυτελείας κατὰ τὰς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πωλήσεις αὐτῶν.

Ὁ φόρος πολυτελείας ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς ἐν τῇ τιμολογίᾳ τοῦ ἀποστολέως τοῦ ἐξωτερου ἀναγραφόμενης ἀξίας προστεθειμένης διὰ τῶν εἰσαγωγικῶν εσόδων καὶ παρομαρτυνῶν φόρων, φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ τῶν ἐκαστοῦ ἐσχυόντων φόρων καταναλώσεως ἢ ἄλλης φύσεως τελῶν καὶ προσθετῶν φόρων ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως ἐπιβαρύνσεων κατὰ τὰ μέχρι τούδε ἰσχύοντα.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ὁρισθῇ διάφορος τρόπος εἰσπραξέως τοῦ φόρου πολυτελείας διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερου εἰσαγόμενα εἶδη, ὡς ἐπίσης νὰ καθορισθῇ καὶ διάφορος ἢ βᾶσις τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ὡς ἄνω φόρου, ὡς καὶ μεγαλύτερον ποσοστὸν τοῦ ἐν παρ. 1 ὁριζομένου τοιούτου διὰ τινὰ εἶδη.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θέλουσι καθορισθῇ τὰ εἶδη ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται ὁ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου φόρος κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερου εἰσαγωγὴν αὐτῶν. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου πολυτελείας εἰδῶν ὑποκειμένων κατὰ τὰς μέχρι τούδε κειμένας διατάξεις εἰς τοιοῦτον φόρον ἐὰν ἤθελον κριθῇ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ὅτι δέον νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς φορολογίας ταύτης, ὡς εἶδη λαϊκῆς καταναλώσεως ἢ πρώτης ἀνάγκης.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπὸκεινται εἰς τὸν φόρον πολυτελείας τὰ εἶδη ἅτινα κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος ὑπέκειντο εἰς τὸν φόρον τούτον, ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τούτων τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καθορισθέντων ποσοστῶν τοῦ φόρου ἐφ' ὅσον τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ποσοστὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τινῶν εἰδῶν εἶναι ἄνωτερα τοῦ διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένου, τῆς εἰσπραξέως τοῦ φόρου ἐνεργουμένης κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τῇ τελωνείᾳ διὰ τοῦ ἐνιαίου διπλοτύπου, ἀνευ ὅμως περαιτέρω ἐπιβαρύνσεως τῶν εἰδῶν τούτων διὰ προσθέτου καταβολῆς φόρου πολυτελείας κατὰ τὰς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πωλήσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὰ παραγόμενα, κατασκευαζόμενα, διασκευαζόμενα, ἢ συσκευαζόμενα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἶδη, τὰ ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον πολυτελείας ὁ φόρος οὗτος ὁρίζεται εἰς 15 ο/ο ἐπὶ τῆς τιμῆς ἐργοστασίου καὶ καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐργοστασίου, ἀνευ ἐτέρας ἐπιβαρύνσεως αὐτῶν κατὰ τὰς περαιτέρω πωλήσεις διὰ προσθέτου καταβολῆς, συμπληρωματικῶς, τοιούτου φόρου.

Ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου τούτου θὰ γίνεταί δι' ἐπικολλήσεως τοῦ σχετικοῦ ἐνσήμου ἐπὶ τοῦ παραμένοντος εἰς χεῖρας τοῦ ἐργοστασιάρχου ἢ παραγωγοῦ ἐν γένει στελέχους τῆς σχετικῆς ἀπορροῆς ἢ τιμολογίου.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ὁρίζεται καὶ διάφορος τρόπος εἰσπραξέως τοῦ φόρου πολυτελείας διὰ τὰ παραγόμενα, κατασκευαζόμενα, διασκευαζόμενα ἢ συσκευαζόμενα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἶδη, διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου τούτου εἴτε ἐπὶ τῆς πρώτης ὕλης ἢ τῶν πρώτων ὕλων, ἐς ὧν παράγονται τὰ εἶδη ταῦτα, εἴτε δι' ἐπικολλήσεως ἐνσήμου ἐπὶ τοῦ ἐμβαλλομένου, εἴτε καὶ ὡς οἰονόησιν ἄλλον τρόπον. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται νὰ καθορίζηται διὰ τινὰ εἶδη ἡ κατασολὴ καὶ μεγαλύτερου ποσοστού φόρου τοῦ ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου τούτου ὁριζομένου τοιούτου.

3. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων θέλουσι καθορισθῇ ποῖα ἐκ τῶν εἰδῶν ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος φόρος πολυτελείας θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον τούτον ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου τούτου εἰδῶν, ἅτινα ἤθελον κριθεῖ ὅτι δέον νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς φορολογίας ὡς εἶδη λαϊκῆς καταναλώσεως.

4. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τούτου ἀποφάσεων ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποκείνται εἰς τὸν φόρον πολυτελείας τὰ εἶδη ἅτινα κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος ὑπέκειντο εἰς τὸν φόρον τούτον, ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τούτων τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καθορισθέντων ποσοστῶν φόρου, τῆς εἰσπραξέως / τοῦτου ἐνεργουμένης δι' ἐπικολλήσεως τοῦ ἀναλογοῦντος ἐνσήμου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πωλήσεως εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτικῶς πληρωμῆς εἴτε ἐπὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ εἰδούς κατὰ τὰ μέχρι τούδε ἰσχύοντα, καταργουμένης τῆς ὑποχρεώσεως ἐπικολλήσεως τῶν ἐνσήμων ἐπὶ τῶν ἐκτεθειμένων πρὸς πώλησιν εἰδῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ὑπὸ οἰκῶν ἢ καταστημάτων μεταπωλήσεων πωλούμενα εἶδη ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν φόρον πολυτελείας ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμενα εἰς ποσοστὸν 10 ο/ο εἰσπραττομένου κατὰ τὴν πώλησιν δι' ἐπικολλήσεως τοῦ ἀναλογοῦντος ἐντήμου ἐπὶ τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἐκδιδομένου διπλοτύπου ἀποδεικτικῶς πληρωμῆς κατὰ τὰ μέχρι τούδε ἰσχύοντα.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ὁρίζεται καὶ ἄλλως ἢ εἰσπραξέως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ τῶν μεταπωλουμένων εἰδῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀρμοδία διὰ τὴν λύσιν ἀμφισβητήσεων ἢ προσφυγῶν ἐπὶ ἀποφάσεων πρωτοβάθμιων Ἐπιτροπῶν ἐκδικάσεως τελωνειακῶν ἀμφισβητήσεων, ὡς καὶ διὰ γνωματεύσεις ἐπὶ παντὸς ἀναφερομένου ζητήματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων περὶ φόρου πολυτελείας καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου καθοριζομένων θεμάτων, καθίσταται, ἀντὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Τελωνειακῶν Ἀμφισβητήσεων, ἡ Διарκῆς Ἐπιτροπὴ Δασμολογίου καὶ Ἐμπορικῶν Συμβάσεων (Τμήμα Τελωνειακῶν Νόμων) πρὸς ἣν ἀρὰπέμπονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τὰ σχετικὰ θέματα.

2. Τῆς διαρκούς Ἐπιτροπῆς Δασμολογίου καὶ Ἐμπορικῶν Συμβάσεων (Τμήμα Τελωνειακῶν Νόμων) προκειμένης συζητήσεως θεμάτων φόρου πολυτελείας θὰ μετέχωσι καὶ ὁ Διευθυντὴς Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως τοῦ Ἱπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὁ Τμηματάρχης Φόρων Καταναλώσεως τοῦ αὐτοῦ Ἱπουργείου, εἰς ἐκ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἀνά εἰς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐμπορικῆς Βιομηχανικῆς καὶ Βιοτεχνικῆς τάξεως ὁριζόμενος μετὰ τῶν

ἀναπληρωτῶν των δ' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὁ ἐκάστοτε Εἰσηγήτης τοῦ ἀντικειμένου πρὸς εἰσηγήσιν τῶν ὑποθέσεων.

3. Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καλῇ ὅπως παράσχωσιν αὐτῇ συμβουλευτικὴν γνώμην ἐκπροσώπους τῆς οἰκείας ἐπαγγελματικῆς τάξεως ἣν ἀφορᾷ τὸ συζητούμενον ἐκάστοτε θέμα φόρου πολυτελείας.

Ἄρθρον 5.

1. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος κείμεναι διατάξεις Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων κυρώσεων ἐπὶ παραβάσεων φόρου πολυτελείας καὶ περὶ τῶν εἰς τὰς κυρώσεις ταύτας ὑποκειμένων προσώπων, ἐφ' ὅσον ρητῶς δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρὸν Νόμον παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

2. Ἡ διὰ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1642)1942 γενομένη προσθήκη εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1991)1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1210)1942, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀδιαρκούσης τῆς πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς προθεσμίας ἡ καὶ ἀκηθείσης προσφυγῆς δὲν ἀνατέλλεται ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς τοῦ καταλογισθέντος φόρου, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1791)1942 γενομένην ἀντικατάστασιν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοθ. Α)τος ὑπ' ἀριθ. 1210)1942, θεωρουμένη ὡς προσθήκη εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθ. Α)τος ὑπ' ἀριθ. 1791)1942.

3. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Σ. 11098)2436 τῆς 11.3.1943 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ μικροδεμάτων κλπ.».

4. Τὰ ἐπιβληθέντα πρόστιμα διὰ διαπιστωθείσας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παραβάσεις, α) μὴ ἐπικολλήσεως ἐπὶ ἐκτεθειμένων εἰδῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον πολυτελείας τῶν ἀναλογούντων ἐνσήμων τοῦ φόρου τοῦ π.υ. β) μὴ τηρήσεως τῶν περὶ φόρου πολυτελείας διατάξεων ὑπὸ Διευθυντῶν ἢ Ἐπιχειρηματιῶν ἐν γένει οἰκῶν ἢ καταστημάτων μεταπωλήσεων καὶ γ) μὴ τηρήσεως τῶν σχετικῶν περὶ φόρου πολυτελείας διατάξεων ὑπὸ ποτοποιῶν, κατασκευαστῶν ὀδοντοπαστῶν καὶ ἀρωματοποιῶν, δύναται ἐφ' ὅσον ἠρκήθησαν προσφυγαὶ νὰ μειωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων καὶ κάτω τοῦ πενταπλάσιου τοῦ διαφυγόντος φόρου, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀκρίβειας καὶ ἐκπροθέσμων προσφυγῶν διὰ τὰς ἀνωτέρω κρίσεις.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1642)1942 Ν. Διατάγματος δοκιμαζομένη ἀποζημίωσις διὰ τὰ μέλη κλπ. τοῦ Δ.Δ.Φ. Παραβάσεων δύναται ν' αὐξομειοῦται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 1210)1942 προβλεπόμενα πρόστιμα καὶ λοιπαὶ ποιναὶ διὰ παραβάσεις διατάξεων τῶν Νόμων καὶ ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν εἰδῶν πολυτελείας καθορίζονται ἐφεξῆς ὡς κατωτέρω.

1) Τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τὸ πρόστιμον ὁρίζεται μέχρι τοῦ δεκαπλάσιου τοῦ διαφυγόντος φόρου, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι τοῦ εἰκοσάπλάσιου τούτου, καταργουμένου τοῦ κατωτέρου ὁρίου.

2) Τῆς παρ. 3 τὸ πρόστιμον ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) καταργουμένου τοῦ κατωτέρου ὁρίου.

3) Τῆς παρ. 4 ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι τριῶν ἑκατομμυρίων (3.000.000) καταργουμένων τῶν κατωτέρων ὁρίων.

4) Τῆς παρ. 5 μέχρι τοῦ δεκαπλάσιου τοῦ διαφυγόντος φόρου, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι τοῦ εἰκοσάπλάσιου τούτου, καταργουμένου τοῦ κατωτέρου ὁρίου.

Β' Φορολογία Αὐτοκινήτων, Ποδηλάτων κ.λ.π.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιταχθέντα ὁριστικῶς αὐτοκίνητα ἢ αὐτοκίνητα ποδηλάτα πάσης χρήσεως καὶ κατηγορίας ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ ὑπωσθῆποτε περιελθόντα κατὰ κυριότητα εἰς αὐτάς, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν κυκλοφορίας ἀπὸ τῆς στερέσεως τῆς νομῆς, κατοχῆς ἢ κυριότητος αὐτῶν ὑφισταμένης τῆς φορολογικῆς των ὑποχρέωσης διὰ τὸ προηγούμενον χρονικὸν διάστημα.

Ἐπὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτοκινήτων ἢ αὐτοκινήτων ποδηλάτων πάσης χρήσεως καὶ κατηγορίας εἰς τὰς Ἀρχὰς Κατοχῆς, δὲν ἀπαιτεῖται ὡς συστατικὸν στοιχεῖον ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, πιστοποιουμένης τῆς μεταβιβάσεως δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς ἡν ἡ μεταβίβασις ἀρχῆς.

Ἐπιταχθέντα προσωρινῶς αὐτοκίνητα ἢ αὐτοκίνητα ποδηλάτα καὶ περιελθόντα μόνον κατὰ χρῆσιν εἰς τὰς Ἀρχὰς Κατοχῆς ἢ Ἑλληνικὰς τοιαύτας ἄνευ τηρήσεως τῶν νομίμων διατυπώσεων καὶ χρησιμοποιοῦμένα ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐμπυρέττειν τῶν ἀναγκῶν τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ ἄλλων κοινῶν ἀναγκῶν (ἐπισιτιστικὰς ἀνάγκας κ.λ.π.) καὶ ἐφ' ὅσον ἡ καταβαλλομένη ἀποζημίωσις δὲν ὑπερβαίνει τὸ «κόστος» τῆς κυκλοφορίας, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν κυκλοφορίας.

Ὡς «κόστος» κυκλοφορίας νοεῖται ἡ ἀξία καυσίμων, ἡ ἀποζημίωσις δι' ἡμερομίσθια ὀδηγοῦ καὶ βοηθοῦ, ὡς καὶ ἡ ἀξία ἀποκαταστάσεως τῶν ἐκάστοτε γενομένων φθορῶν.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς νομῆς τῶν αὐτοκινήτων τούτων εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐν γένει ἐκμεταλλεὺτὴν αὐτῶν πρὸ τῆς παρόδου τοῦ οἴκου, ἔτους, καθ' ὃ ἔλαθε χώραν ἢ ἐπίταξις, ἢ ἡ ποδ. τῆς ἐπιτάξεως ἐκμεταλλεῦσις τούτων δι' οἰονδήποτε χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν κ.λ.π. συνεπάγεται ὑποχρέωσιν καταβολῆς τοῦ ἀναλογούντος τέλους διὰ τὸ διάστημα, ὅπως ὑπὸ λείπεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπιτάξεως μέχρι πέρατος τοῦ οἴκου, ἔτους ἢ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἴκου, ἔτους μέχρι τῆς ἐπιτάξεως.

Ἀποκλειστικὸν ἀποδεικτικὸν μέσον τῆς ἐπιτάξεως ἢ τῆς λήξεως ταύτης ἀποτελεῖ μόνον τὸ ἐγγράφον τῆς ἐπιτάξεως ἀρχῆς, δι' οὗ νὰ βεβαιούται ὁ χρόνος ἐπιτάξεως καὶ λήξεως αὐτῆς.

Ἐφ' ὅσον ὁμοῦ καθίσταται ἀνέφικτος ἡ ἐκδοσις τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου ἐγγράφου, δύναται κατὰ παρέγκλισιν τῆς διὰ τῆς διατάξεως ταύτης καθιερουμένης ἀρχῆς, νὰ καθορίζηται ἕτερον μέσον ἀποδείξεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε ἐφ' ἐκάστης εἰδικῆς περιπτώσεως.

Διὰ τὰ οὕτω ἐπιταχθέντα αὐτοκίνητα ἢ αὐτοκίνητα ποδηλάτα καὶ ἀποδοθέντα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των, ἐφ' ὅσον διὰ τὸ μέχρι τῆς λήξεως τοῦ οἴκ. ἔτους ὑπολειπόμενον διάστημα δὲν προτίθενται οὗτοι νὰ θέσωσι ταῦτα εἰς κυκλοφορίαν, παρέχεται προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεως ἀκινήσεως ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπιτάξεως (τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α.Ν. 1233)38, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως). Μόνον διὰ τῆς οὕτω ὑποβολῆς δηλώσεως ἀκινήσεως ἀπαλλάσσεται ὁ ἰδιοκτήτης τῆς καταβολῆς τελῶν διὰ τὸ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπιτάξεως μέχρι τοῦ τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους χρονικὸν διάστημα, ἰσχύουσα καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα οἴκον. ἔτη ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1642)1942 Ν. Διατάγματος.

2. Ἡ σύγχρονος ἢ ἡ μέλλουσα ἄσκησις ἀξιώσεως ἐπὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν στέρησιν χρήσεως τῶν αὐτοκινήτων ἢ αὐτοκινήτων ποδηλάτων, δημιουργεῖ δικαίωμα εἰς τὸ Δημοσίον συμφητισμοῦ τῆς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ἀναζώσεως ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν τῶν τελῶν κυκλοφορίας κατὰ τοὺς ἐκαστοὺς ἰσχύοντες Νόμους πρὸς τὰ τελεσιδικίως καθορισθέντα ποσὰ ἀποζημιώσεως διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ὁπωσδήποτε διὰ πράξεως τῆς διοικήσεως μετὰ συμβιβασμὸν ἢ ἄνευ τοιούτου ἢ καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον. Ἐπίσης τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαίωμα τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν εἰσπραξίν των μὴ καταβληθέντων τελῶν κυκλοφορίας ἀναβιοῖ καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἀξίωσις αὐτῇ στρέφεται καθ' οἷονδήποτε τρίτου. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 6 Ἀπριλίου 1941.

3. Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἢ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1233)1938 Ἀναγκ. Νόμου. τῶν τελῶν ὀφειλομένων μόνον διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα πλήρων μηνῶν, καθ' οὓς ἐκυκλοφόρησαν τ' αὐτοκίνητα ἢ τ' αὐτοκίνητα ποδηλάτα, ὅτε δι' ἑκαστον μῆνα κυκλοφορίας ὀφείλεται τὸ δωδέκατον τοῦ ἐτησίου τέλους.

Ὡς πλήρης μῆν ὑπολογίζεται τὸ πέραν τῶν 15 ἡμερῶν διάστημα κυκλοφορίας, τοῦ μέχρι τῶν 15 ἡμερῶν χρονικοῦ διαστήματος μὴ ὑπολογιζομένου.

*Ἀρθρον 8.

1. Ἐπὶ μεταβιβάσεως αὐτοκινήτων κατὰ τὴν διάκειαν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1942 — 43, ἡ ἐπιβληθεῖσα αὐξήσις τῶν τελῶν κυκλοφορίας διὰ τοῦ Ν. Δ. 1642)1942 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνῶν διατάξεων περὶ φόρων καταναλώσεως κλπ.», ἐπιμερίζεται καὶ ἐπιβάλλεται εἰς τε τὸν ἀγοραστήν καὶ πωλητὴν ἀναλόγως τῆς διαρκείας κατοχῆς τοῦ μεταβιβαζομένου αὐτοκινήτου ὡς ἑκατέρου τούτων.

Ἐπὶ διαδοχικῶν πωλήσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τ' ἀνωτέρω.

2. Ὁ ὕπουργος τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσκεῖ δι' Οἰκονομικῶν ἢ Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἑλέγγιον τῶν ἐν ἀκίνησι αὐτοκινήτων, ποὺς διαπίπτουσιν τῆς μὴ κυκλοφορίας τούτων, δυνάμενος νὰ διατάσῃ καὶ τὴν τοποθέτησιν σφραγίδων ἐπὶ τοῦ σπουδίου τῆς ἀποθήκης βενζίνης ἢ ἐπὶ οἰοῦνδήποτε ἄλλου σημείου τοῦ αὐτοκινήτου πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ἄνευ ἀδείας κυκλοφορίας τῶν ἐν ἀκίνησι δηλωθέντων αὐτοκινήτων.

Ἡ μετακίνησις τῶν ἐν ἀκίνησι εὐρισκόμενων αὐτοκινήτων, ἐπιτρέπεται τῇ εἰδικῇ ἐντολᾷ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, αἰρομένων τῶν σφραγίδων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς μετακινήσεως τοῦ αὐτοκινήτου, τιθεμένων καὶ αὐθις εἰς τὸν νέον τόπον τῆς ἐγκαταστάσεώς του.

Ἡ ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τῆς παρούσης διατάξεως καὶ τῶν ἐκδοθησομένων ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων ποινικῶν κυρώσεων, συνεπάγεται καὶ διοικητικὰς κυρώσεις, συνιστάμενας εἰς τὸν καταλογισμὸν ὁλοκλήρου τοῦ τέλους κυκλοφορίας τοῦ οἴκον. ἔτους καὶ εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ πενταπλασίου τέλους τούτου Ὁ καταλογισμὸς τούτου τοῦ φόρου, ὅσον καὶ τοῦ πρόστιμου, ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καθ' ἣς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ Α.Ν. 1233)1938 ὀριζόμενα, μὴ ἀναστέλλουσα τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ φόρου.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τίθεται γενικῶς ἢ μερικῶς ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις αὕτη καὶ ρυθμίζεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια, μὴ ρητῶς προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου, ἀλλ' ἐμπλήτουσα εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν.

*Ἀρθρον 9.

1. Αὐτοκίνητα περιελθόντα ὡς λεῖα πολέμου εἰς στρατιωτικὰς Ἀρχὰς Κατοχῆς καὶ παλούμενα ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον παραχωρούμενα ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν κατὰ κυριότητα εἰς ιδιώτας ἢ ἕτερα πρόσωπα ὑπέχοντα φορολογικὴν ὑποχρέωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1233)1938 «περὶ τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἂν μὲν ταῦτα ἀνήκον πρὸ τῆς ἐπιτάξεως των εἰς αὐτοὺς καὶ ἐξηκολούθησαν νὰ φέρωσι τὸν ἐν ἐκέντητο τότε ἀριθμὸν καὶ ἄδειαν κυκλοφορίας, ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος τῆς σημειουμένης εἰς τὸ ἔγγραφο τῆς μεταβιβάσεως τούτων, ἐκτὸς ἐὰν ὑπέβαλον ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν δηλώσιν ἀκινήσιας, ἢ ἂν υποβάλωσι τοιαύτην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἀπ' ἣς περιήλθον αὐτοῖς τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα. Ἄν δὲ τὰ ὡς ἄνω αὐτοκίνητα ἔλαβον ἢ λάβωσιν ἐξ ὑπαρχῆς νέον ἀριθμὸν κυκλοφορίας ἢ κέντηται ἤδη ἀριθμὸν κυκλοφορίας ἀλλὰ περιήλθον εἰς νέους κατόχους, ἢ ὑποχρεώσις καταβολῆς τῶν τελῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας κυκλοφορίας.

Ἐφ' ὅσον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποβλήθῃ παρὰ κατόχων τοιούτων αὐτοκινήτων δηλώσις ἀκινήσιας διὰ τὸν διαδραμιζόμενον ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1941 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος χρόνον καὶ ἡ ἄδεια κυκλοφορίας τούτων δὲν ἔχει παραληφθῇ ἐκτὸς καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ τὸ γεγονός ὅτι τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα πραγματικῶς δὲν ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν, ἀπαλλάσσονται τῶν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ οἴκον. ἔτους 1942 — 1943 τελῶν.

2. Τὰ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον κτώμενα αὐτοκίνητα καὶ ἐμπήκοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὑπόκεινται εἰς τέλη κυκλοφορίας, ἀναλόγως τοῦ ὑπολειπομένου μέχρι τῆς λήξεως τοῦ οἴκον. ἔτους, καθ' ὃ ἔλαβε χώραν ἡ κτήσις κυριότητος χρονικοῦ διαστήματος πλήρων τριμήνων ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους, ὅτε δι' ἑκαστον τρίμηνον κυκλοφορίας ὀφείλεται τὸ τέταρτον τοῦ ἐτησίου τέλους ἀνεξαρτήτως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, καθ' ὃ ἐντὸς τοῦ τριμήνου ὑπήχθησαν ταῦτα εἰς φορολογίαν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰ δημοσία ἐν γένει χρήσεως αὐτοκίνητα καὶ τὰ ιδιωτικῆς χρήσεως φορητὰ τοιαῦτα.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942.

*Ἀρθρον 10.

1. Τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα δημοσίας χρήσεως τὰ ἐφοδιασμένα διὰ μετρητοῦ (ταξί) καὶ ἐκμεταλλευόμενα ὡς τοιαῦτα, ὑπὸ ἐπαγγελματιῶν αὐτοκινήτιστῶν, ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὰ οἴκον. ἔτη 1942)43 καὶ 1943)44 τελῶν κυκλοφορίας.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ἐπεκτείνηται ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα οἴκον. ἔτη.

2. Λόγω τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων παρτείνεται ἡ προθεσμία υποβολῆς δηλώσεων ἀκινήσιας αὐτοκινήτων καὶ αὐτοκινήτων ποδηλάτων διὰ τὸ οἴκον. ἔτος 1943)44 μέχρι τῆς 31ης Μαΐου 1943, κυρουμένης τῆς ὑπ' ἀριθ. Π. 6809 καὶ ἀπὸ 27)4)1943 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

1^α Φορολογία Οἴκων

*Ἀρθρον 11.

1. Εἰς περιπτώσεις, καθ' ὃς κατὰ τὸν προσδιορισμὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νομ. Δ)τος 1557)1942 «περὶ φορολογίας

τοῦ οἴνου τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου ἢ γλεῦκος, ἢ ἡλεῖν ὁρισθεῖ ποσὸν κυρίου φόρου, ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὴν τροποποιημένην φορολογικὴν περίοδον ὁρισθέντος τοιοῦτου, ἢ φορολογία αὐτὴ ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν κατεχομένων ποσοτήτων οἴνου ἢ γλεῦκος παλαιότερων ἐσοδειῶν. ὑποκαυμένων καὶ τούτων εἰς καταβολὴν τῆς προκυπτούσης ἐπὶ πλέον διαφοράς φόρου.

Κυροῦνται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἢ διατάγαι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ὑποβολῆς εἰς καταβολὴν ἐπὶ πλέον διαφοράς φόρου καταναλώσεως ποσοτήτων οἴνου ἢ γλεῦκος παλαιότερων ἐσοδειῶν φορολογηθέντων μὲ μικρότερα ποσοστὰ φόρου.

Ἐν περιπτώσει μειώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ὁ ἐπὶ πλέον καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

2. Ἐφ' ὅσον διὰ ποσότητος οἴνου ἢ γλεῦκος, δι' ἧς ἔχει βεβαιωθῇ ἢ καταβληθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ φόρος καταναλώσεως, προσαχθῶσι παρὰ τοῦ φορολογουμένου στοιχεῖα ἀποδιδνόμενα ὅτι αἱ ποσότητες αὗται ἦσαν δεσμευμέναι ἢ ὅτι ἐδεσμεύθησαν, μετὰ τὴν ἐναοξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπὸ τῶν Ἀσυνῶν Κατονῆς ἀνορθωθείσιν καὶ παρακληθεῖσιν τελικῶς παρ' αὐτῶν ἢ καὶ ὅτι ἡγοράσθησαν ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν γινώσκιν νὰ μεσολαβήσῃ προηγουμένη δέσμευσις τούτων, καταβλήθῃ δὲ ἡ ἀξία εἰς τὸν φορολογουμένον ἰδιοκτήτην τοῦ οἴνου ἢ γλεῦκος, εἰς τὴν εἰς τὴν ἀναμειγνύμενην δὲν ὑπελδύνθησιν ὁ φόρος καταναλώσεως, τὰ μὲν καταβληθέντα ποσὰ φόρου ἐπιστρέφονται τὰ δὲ βεβαιωθέντα καὶ μὴ ἐπισπυνθέντα ἐκπίπτουνται.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νομ. (1557) 49 Ἐπιτροπῆς, ρυθμίζεται ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία διὰ τὴν ἐκπτώσιν ἢ ἐπιστροφὴν τοῦ φόρου, ὡς καὶ πᾶν ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης παραγράφου.

*Ἄρθρον 12.

1. Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1557) 1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται :

Ἐν περιπτώσει, καὶ ἂν ἤθελον ἐπιστροφῇ ἢ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ θέσιν τοῦ ἀνωτέρου οἴνου ἢ γλεῦκος ὑπεβάλλεται οὗτος κατὰ τὴν ἐκστὸς διὰ θέσιν τὸν εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον φόρον καταναλώσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου τοῦ οἴνου ἢ γλεῦκος ἐκ τοῦ ἐργοστασίου.

2. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 προστίθεται καὶ τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«3. Ἐπὶ οἴνων ἢ γλεῦκος ἀναμειγνύμενων μετ' οἶνον πνεύματος ἀφορολογήτου ποσοφύζοντων δι' ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀναμειγνύμενων τοιοῦτων, ὡς καὶ τῶν τυπικῶν οἴνων, ὁσάκις κατὰ τὰς κεκλιμένας διατάξεις διατίθενται εἰς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ὁ ἀντιστοιχῶν φόρος καταναλώσεως καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐκστὸς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διὰ θέσιν τῶν καὶ εἶναι ἴσος πρὸς τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου αὐτῶν ἐκ τοῦ οἶνον πνεύματος ἢ τῆς ἀποθήκης.

Προκειμένου περὶ τῶν οἴνων ἢ γλεῦκος τῆς παραγράφου τῆς ἐν τῷ κατὰ τὴν παραρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1557) 42 ἐπιδομένης δηλώσει παραγωγῆς καὶ ἀποταμιεύσεως τούτων, δεόν ρητῶς νὰ ἀναγραφῇται ὅτι οὗτοι θὰ ἀναμειγθῶσι μετ' οἶνον πνεύματος ἀφορολογήτου διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ὅτι πρόκειται περὶ τυπικῶν οἴνων. Ἡ ἀνάμειξις τῶν ὡς ἂνω οἴνων ἢ γλεῦκος μετ' οἶνον πνεύματος δέβν νὰ ποανματοποιήται ἐντὸς διμήνου κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν.

Χημείου τοῦ Κράτους, κατόπιν κινήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν ἀποχρόντες λόγοι.

Μὴ πραγματοποιηθείσης τῆς ἀναμείξεως τῶν ἀνωτέρω οἴνων ἢ γλεῦκος μετ' οἶνον πνεύματος ἀφορολογήτου ἐντὸς τῆς καθοριζομένης προθεσμίας, οἱ παραβάται τιμωροῦνται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος.

Ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τοῦ φόρου καταναλώσεως τῶν ἀνωτέρω οἴνων καὶ γλεῦκος, οὐδεμίαν ἐτέρα ἐκπτώσιν λόγῳ φόρου ἢ ὑποστάσεως γίνεται, πλην τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὡς ἂνω Νομ. Διατάγματος καθοριζομένης.

Πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἂνω διατάξεως θὰ καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀρκεται ἀπὸ τῆς 29ης Ἰουλίου 1942.

4. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται :

«Β'. Ἀπαλλαγὰι ἐκ τοῦ φόρου.

*Ἄρθρον 2.

1. Ἀπαλλάσσεται τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου :

α') Ὁ εἰσαγόμενος οἶνος ἢ γλεῦκος εἰς οἶνον πνεύματος, κατεργαζόμενα ξηρὸν σταφίδα ἐν γένει ἢ γλυκὴν τοιαύτην τῆς ὑπὸ τοῦ Αὐτονομίου Σταφυδικοῦ Ὁργανισμοῦ διαναερίζουσιν.

β') Ὁ πρὸς παραγωγὴν οἶνον πνεύματος, στεμφυλοπνεύματος, ἀποστάγματος οἴνου, ὕδρους καὶ σταφυδίνης εἰσαγόμενος οἶνος ἢ γλεῦκος, εἰς τὰ συμφώνως τῷ Νόμῳ λειτουργοῦντα οἰκεία ἐργοστάσια.

γ') Ὁ ἐξαχθεὶς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν οἶνος ἢ γλεῦκος.

δ') Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ὑποβληθεὶς εἰς φόρον οἶνος ἢ γλεῦκος καὶ μεταφερόμενος ἐντὸς τοῦ Κράτους.

2. Φόρος καταβληθεὶς δι' οἶνον ἢ γλεῦκος ὑπαγόμενον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων α', β', καὶ γ' τῆς § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπιστρέφεται.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Φορολογίας Οἶνον πνεύματος, καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐπιστροφῆς, οἱ τηρητέοι ὅροι καὶ διατυπώσεις, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

Οἱ παραβάται τῶν ἀποφάσεων τούτων τιμωροῦνται διὰ ποστίμου ἀπὸ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) μέχρι δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) μὴ ἀποκλειμένης καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου καταναλώσεως, ἐφ' ὅσον ὀφείλεται τοιοῦτος.»

3. Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφ. α', β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Νομ. Διατάγματος, ὡς αὗται ἀντικαθίστανται καὶ τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, ἀνατίθενται εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους.

4. Αἱ ὑπὸ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Νομ. Διατάγματος, ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ παρόντος, προβλεπόμεναι παραβάσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ φορολογίας τοῦ οἶνον πνεύματος προβλεπόμενου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, τηρουμένων τῶν ὅρων καὶ διατυπώσεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21 ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 22 καὶ 27 τοῦ ἰδίου Κώδικος, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

*Ἄρθρον 13.

1. Εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Νομ. Διατάγματος συσταθείσαν Ἐπιτροπὴν Φορολογίας οἴνου, συμπεριλαμβάνεται εἰς Νομικὸς Σύμβουλος ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ

Υπουργού Οικονομικών, ὅστις καὶ προεδρεύει ταύτης. Εισηγητὴς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἄνευ ψήφου, ὁρίζεται ἐκαστοτὲς ὁ ἀρμόδιος Εισηγητὴς τοῦ φορολογικοῦ ἀντικειμένου παρὰ τῷ Τμήματι Φόρων Καταναλώσεως.

Εἰς τούτους παρέχεται ἡ αὐτὴ ἀποζημίωσις, ἥτις παρέχεται καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

2. Ἡ διὰ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Νομ. Διατάγματος, υποχρέωσις ὑποβολῆς δηλώσεως περὶ τοῦ ἀποταμιευθέντος οἴνου ἢ γλεύκους τοῦ παραγομένου ἐν γλωσσῇ σταφίδος, οὐφίσταται μόνον διὰ τοὺς παράγοντας ἢ ἀποταμιεύοντας οἶνον ἢ γλεύκος ἐν γλωσσῇ σταφίδος τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου εἰς ἐργοστάσια ἢ δι' ἐργοστάσια μὴ τελούντα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἢ τὸν ἐλεγχον τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

3. Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Νομ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α1. Οἱ παραλείποντες τὴν ἐπίδοσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου δηλώσεων τοῦ ἀποταμιευμένου οἴνου ἢ γλεύκους ἢ ἐπιδίδοντες ἀνακριθεῖς δηλώσεις, τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι τοῦ πενταπλασίου τοῦ φόρου τοῦ μὴ δηλωθέντος οἴνου ἢ γλεύκους.»

* Ἄρθρον 14.

1. Ἡ ὁληθῆς ἔννοια τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Νομ. Διατάγματι διατάξεων περὶ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως τῶν παραβάσεων ἐν τῇ φορολογίᾳ Καταναλώσεως τοῦ οἴνου ἢ γλεύκους τῆς κυρώσεως τούτων καὶ τῆς ἀκρίβειας ἐνδίκων μέτων κατὰ τῶν γενικῶν πρωτοκόλλων καὶ ἀποφάσεων τῶν οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων εἶναι ὅτι:

α) Ἐάν κατὰ τὸν ἐλεγχον τῶν δηλώσεων τοῦ ἀποταμιευμένου οἴνου ἢ γλεύκους ἀνακαλυφθῇ μὴ δηλωθεῖς ἢ ἐπὶ ἑλαττων δηλωθεῖς οἶνος ἢ γλεύκος, θὰ βεβαιωθῇ τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου καταμετρήσεως τῶν περιεχόντων αὐτῶν δοχείων, ἐν ᾧ θ' ἀναγράφεται τὸ ποσὸν τοῦ μὴ δηλωθέντος οἴνου ἢ γλεύκους καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογούντος φόρου Καταναλώσεως, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν § 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀνωτέρω Νομ. Διατάγματος ὁριζύμενα.

β) Ἡ μεταφορά τοῦ οἴνου ἢ γλεύκους εἰς ἕτερον τόπον ἐκτὸς τοῦ τῆς ἀποταμιεύσεως, ἄνευ ἀδείας καὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου Καταναλώσεως θὰ βεβαιωθῇ διὰ πρωτοκόλλου καταμετρήσεως τῶν περιεχόντων αὐτῶν δοχείων ἐν ᾧ θ' ἀναγράφεται μόνον τὸ ποσὸν τοῦ οἴνου ἢ γλεύκους καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογούντος φόρου Καταναλώσεως.

γ) Αἱ διαπιστούμεναι παραβάσεις καὶ ὁ ὁριζύμενος φόρος, βεβαιοῦνται ἐκαστοτὲς διὰ πρωτοκόλλου, τὸ δὲ ποσῶν ἐπιβάλλεται διὰ καταλογιστικῆς πράξεως τοῦ οἰκείου Οἴκου. Ἐφόρου ἢ Τελώνου ἐκδιδόμενος βᾶσις τοῦ πρωτοκόλλου.

δ) Κατὰ μὲν τοῦ πρωτοκόλλου καταμετρήσεως ἐπιτείνεται συμφώνως τὰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὡς ἄνω Νομ. Δ' τοῦ ἐνταυτὶ ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Νόμου 1640 Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ δὲ τῆς καταλογιστικῆς πράξεως ἐπιτείνεται, συμφώνως τῇ διατάξει τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὡς ἄνω Νομ. Δ' τοῦ, προσφυγῇ ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων. Τοιαύτη ὡς ἄνω προσηνὴ ἐπιτείνεται καὶ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐνστάσεων ἐπὶ πρωτοκόλλου καταμετρήσεως, μὴ ἀναπέλλουσα τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων καθορισθέντος ποσοῦ πληρωτέου φόρου, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν § 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὡς ἄνω Νομ. Δ' τοῦ ὁριζύμενα. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Ρ. 923 τῆς 27 Νοεμβρίου 1942 διαταγὴ τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν, πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους καὶ Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, δι' ἧς ἐδόθη ἀνάλογος ἐρμηνεία τῶν ἐν τῷ ὡς ἄνω Νομ. Διατάγματι σχετικῶν διατάξεων.

2. Ἡ § 6 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Ν. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α6. Τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους πρόστιμα ἐπιβάλλονται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Οἴκου. Ἐφόρου, ἐξαίρεσις τῶν περιπτώσεων μεταφοράς οἴνου ἢ γλεύκους διὰ θαλάσσης, ὅτε ταῦτα ἐπιβάλλονται τόσον κατὰ τοῦ φορτωτοῦ, ὅσον καὶ κατὰ τοῦ μεταφορέως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Τελώνου. Κατὰ τῶν πράξεων τούτων ἐπιτείνεται προσφυγῇ ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων, ἐπιδιδουμένη εἰς τὸν ἐκδίδοντα τὴν πράξιν Οἶκον. Ἐφόρου ἢ Τελώνου, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο διατάξεις.

Ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῆς εἰσπράξεως, τόσον τοῦ καταλογιζομένου ἐκαστοτὲς φόρου, ὅσον καὶ τοῦ προστίμου, ἐνεργεῖται, προκειμένου μὲν περὶ ἀποταμιευμένου ἢ μεταφερομένου διὰ ξηρᾶς οἴνου ἢ γλεύκους ὑπὸ τοῦ οἰκείου Οἴκου. Ἐφόρου, προκειμένου δὲ διὰ θαλάσσης μεταφερομένου οἴνου ἢ γλεύκους ὑπὸ τοῦ οἰκείου Τελώνου.

Οἱ κόττοι μεταφορικῶν μέσων, περὶ ὧν ἡ § 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Νομ. Δ' τοῦ, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐν αὐτῇ ἀναγορευόμενας κυρώσεις, ἐσ' ὅσον ἡ μεταφερομένη ποσότης ὑπερβαίνει κατὰ ποσοστὸν μέγιστον 5 ο/ο τὴν δηλωθεῖσαν καὶ ὑπαχθεῖσαν εἰς τὴν φορολογίαν ποσότητα οἴνου ἢ γλεύκους.»

3. Ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Ν. Δ' τοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α2. Οἱ μεταφέροντες οἶνον ἢ γλεύκος ἄνευ πληρωμῆς τοῦ φόρου Καταναλώσεως, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον μέχρι τοῦ 10 πλάσιου τοῦ ὁριζύμενου φόρου.»

* Ἄρθρον 15.

1. Τὸ ποῶτον ἐδάσιον τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557) 42 Νομ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α' Ἡ εἰσπραξία φόρου ἐπὶ τοῦ διὰ ξηρᾶς μεταφερομένου οἴνου, εἰς ἃς περιπτώσεις μεταφύεται οὗτος ἄνευ ἀδείας ἢ ἡθελς πικύλην περίπτωσιν εἰσποδῆσαι διαφοράς φόρου, ἀνατίθεται εἰς Δημόσια δογανα ἢ ἰδιώτας ποστωκοῦς ἐπιστατοὺς/ἀλλὰς ἐπ' αὐτοῖς ὁριζύμενη ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μέγιστον ποσοστὸς 30 ο/ο ἐπὶ τῶν προαναταπεινουμενῶν εἰσποδῶν, ἢ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ὁριζύμενη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Υπουργοῦ.»

2. Καταργεῖται ἡ § 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νομοθ. Δ' τοῦ 1557) 42.

3. Κυροῦνται ἅπαναι αἱ μέγιστοι τῆς δικαιοσύνης τοῦ παρόντος Νόμου, ἐνδοθεῖσαι ὁποσῶσις ἢ διαταγαὶ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν ἐνεκρίθη, ἢ αἰ ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ὁρισμένων γνοίων ὑποβληθεῖσαι ἐκποθέσασιν/δελώσις ἀποταμιεύσεως οἴνου, θεωρηθῶσιν ὡς ἐμπροθέτως ὑποβληθεῖσαι.

Δ' Φορολογία Δημοσίων Θεσμάτων, Κέντρων Διασκεδάσεως καὶ Πολυτελείας.

* Ἄρθρον 16.

1. Ἐφεξῆς εἰς τὸν ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 666) 37 προβλεπόμενον φόρον ἐπὶ τῶν χαχαροπλαστῶν, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ διὰ τοῦ παρόντος ὑπάγονται καὶ τὰ πάσης φύσεως Κέντρα τὰ χαρακτηριζόμενα ὡς πολυτελείας, εἰς ἃ καταναλίσκονται οἰασθήποτε φύσεως φαγητά, ποτά, γλυκίσματα, τέια κλπ.

Εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 666) 37 ὑπάγονται ἐφεξῆς τὰ χαχαροπλαστέια καὶ κέντρα (μπάρ κλπ.) τὰ χαρακτηριζόμενα ὡς πολυτελείας ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν, εἰς ἃς μετέχουσιν ἐφεξῆς ὡς τακτικὰ μέλη μετὰ ψήφου ἀνὰ εἰς ἀνώτερος οἰκ. ὑπάλληλος, ὁριζύμενος μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν εἰδικαὶ συνθήκαι δύναται νὰ καθορίζηται τὸ ποσὸν τοῦ ἡμερησίου καταβλητέου φόρου καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μικρότερον τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἢ καὶ ἀντιθέτως διὰ χρονικὸν διάστημα ὑπερβαῖνον τὸν ἕνα μῆνα, οὐχὶ ὁμῶς καὶ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 2024) 42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α2. Τὰ ὑπὸ τῆς § 13 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 1) 6) 42 Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως τοῦ δικαιώματος ἐλευθερίας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα κλπ.» προβλεπόμενα ὁκτὼ εἰσιτηρία ἀτελῆ εἰς ἑκάστον θεάμα ὀρίζονται ἐφεξῆς εἰς δέκα τέσσαρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τέσσαρα οἰατιθενται ὑπο τῶν προϊσταμένων τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν».

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁμολογούμενων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ὑποχρῶνται οἱ Διευθυνταὶ Θεατρικῶν καὶ Κινηματογραφικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ ἐν γένει ὁργανωταὶ δημοσίων θεαμάτων, εἰς τὴν ἐκτύπωσιν καὶ σφράγισιν πρὸς διάθεσιν εἰσιτηρίων μὲ μόνον τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ Δημοσίου, ἐπιτρεπόμενης τῆς εἰσπράξεως τοῦ μικροῦ δικαιώματος θεατρῶνου μόνον πρὸς ὁλοκληρώσιν χρηματικῆς μονάδος διὰ τὴν συναλλακτικὴν εὐχέρειαν.

Ἐν ταῖς ἀποφάσει καθορίζεται ἑκάστοτε καὶ τὸ συγχωρούμενον ὑπὲρ τοῦ θεατρῶνου κλπ. ὡς ἀνωτέρω μικρὸν δικαίωμα.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἢ καὶ ἐτέρων ἀποφάσεων δύναται νὰ ὑποχρῶνται οἱ ὡς ἄνω εἰς τὴν ἐκτύπωσιν εἰσιτηρίων διαφόρου χρωματισμοῦ ἢ σχήματος ἢ ἐμφανοῦς ἄλλης διακρίσεως κατὰ κατηγορίαν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη τυχὸν λεπτομέρεια διευκολύνουσα τὸν ἔλεγχον κατὰ τὴν εἰσόδον τῶν θεατῶν.

Πᾶσα παράβασις τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπομένων ἀποφάσεων τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 505) 1937 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

3. Ἡ ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1411) 38 Ἀναγκ. Νόμου προβλεπομένη δικαιοδοσία περὶ ἐπιβολῆς εἰς τοὺς ἐπόπτας Δημοσίων Θεαμάτων πειθαρχικῆς ποινῆς προστίμου μέχρι δραχμῶν πεντακοσίων αὐξάνεται μέχρι δραχμῶν πέντε χιλιάδων.

4. Διὰ Διατάγμάτων ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τοῦ ἐφ' ἡπαξ ἐκδοθέντος ἀπὸ 2 Μαΐου 1942 Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως τοῦ δικαιώματος ἐλευθερίας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα κλπ.».

Ἄρθρον 18.

1. Οἱ ἑκτακτοὶ ἐπὶ συμβάσει ἐπόπται Φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων, δύναται μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Φορολογίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευόμενης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐντάσσωνται εἰς ὁργανικὰς θέσεις, ὡς τακτικοὶ Ἐπόπται Δημοσίων Θεαμάτων, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφῆς β' τάξεως, ἔστω καὶ ἐν δὲν κέκτηνται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 607) 41 Νομ. Διατάγματος ἀπαιτούμενα τυπικὰ προσόντα.

2. Κυροῦνται αἱ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν γενόμεναι ἐντάξεις ἐκτάκτων ἐπὶ συμβάσει Ἐποπτῶν εἰς ὁργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐποπτῶν Φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων.

3. Αἱ θέσεις τῶν παρὰ τῇ Ὑ. Φ. Δ. Θεαμάτων Ἀθηνῶν, ὑπηρετούντων κατ' ἀπόσπασιν ὑπαλλήλων, ἐξ ἄλλων Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν ὀρίζονται εἰς τέσσαρας λογιστὰς καὶ ἑπτὰ βοηθοὺς λογιστοῦ.

Ε'. Γενικαὶ διατάξεις περὶ λαχείων κλπ.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 333) 1936 «περὶ Κρατικῶν Λαχείων» προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«Ἄνευ τῆς, κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον, προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Διοικουστῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Λαχείων, ἀπαγορεύεται οἰαδήποτε πρᾶξις ἀφορώσα τὴν ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον Λαχείου. Οἱ ἐν τῇ ἐγκρίσει τῆς Διοικουστῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Λαχείων τιθέμενοι ὅροι, οἱ ἀφορῶντες τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκδόσεως τὴν χρονικὴν διάρκειαν αὐτῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν γραμματίων, τὸν χρόνον τῆς κληρώσεως, τὸ ποσὸν τῶν διανεμομένων κερδῶν καὶ ἐν γένει τὴν ὁργάνωσιν, λειτουργίαν καὶ τρόπον κληρώσεως τοῦ λαχείου τούτου, εἶναι ὑποχρεωτικοί.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τῶν Νόμων ΔΧΛ τοῦ ἔτους 1887 καὶ ΓΤΟ τοῦ ἔτους 1909, προβλεπομένων ποινικῶν κυρώσεων ἐπιβάλλονται κατὰ τῶν παραβάτων τῶν διατάξεων τῶν Νόμων τούτων, ὡς καὶ κατὰ τῶν παραβάτων τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ διοικητικαὶ κυρώσεις συνιστάμεναι εἰς ἐπιβολὴν προστίμου μέχρις ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τετάρτου μέχρι τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων. Τὰ πρόστιμα ταῦτα ἐπιβάλλονται διὰ πράξεων τοῦ Διευθυντοῦ Κρατικῶν Λαχείων, μετ' ἀποφασίν τῆς Διοικουστῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Λαχείων, ἐγκριθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἢ ἐτέρων αὐτοτελῶν πράξεων δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς κυκλοφορίας τῶν ὡς ἄνω λαχείων διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, κατασχόμενων ὑπὸ ταύτης τῶν γραμματίων ὁποῦδήποτε ἤθελον ἀνακαλυφθῇ, συντασσομένης δὲ περὶ τούτου ἐκθέσεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τῆς κατασχούσης Ἀρχῆς καὶ δύο ἄλλων μαρτύρων ἐὰν παρευρεθῶσι τοιοῦτοι.

Κατὰ τῶν πράξεων τούτων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐντὺς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν παραβάσεων, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ τοῦ Δικαστηρίου τούτου διατάξεις. Τὰ ποσὰ τῶν προστίμων βεβαιοῦνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Κρατικῶν Λαχείων, ἅμα τῇ ὁριστικοποίησει τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτὰ πράξεων ἢ τῇ τελεσιδικίᾳ τῶν ἀποφάσεων εἰσπράττονται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημοσίου Ταμείου, διὰ λογισμῶν καὶ εἰς ὄφελος τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ Ἀντιλήψεως.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἡ ἀρμοδία Διεύθυνσις τῶν Κρατικῶν Λαχείων, δύναται, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Διοικουστῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Λαχείων, νὰ προέρχηται καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν στοιχείων τῶν τηρουμένων ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω Λαχείου, ὡς καὶ τῶν πρακτῶρων ἢ ἀντιπροσώπων αὐτῶν, διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐκδιδομένου Λαχείου.

Εἰς τυχὸν περιπτώσεις ἀρνήσεως παροχῆς τῶν ἀνωτέρω στοιχείων οἱ υπεύθυνοι ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἐπιβαλλόμενον

διὰ πράξεων τοῦ Δ) τοῦ Κρατικῶν Λαχείων μετ' ἀπόφασιν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι ποσοῦ 1.000.000.— δραχμῶν δι' ἐκαστήν περίπτωσιν, καθ' ὃν πράξεων ἐπιτρέπεται ὡς αὐτῶς προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Δ. Δ. Φ. Παραβάσεων κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 20.

Τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Νόμου 762 τοῦ 1917 ἀπὲρ ἀυξήσεως εἰδῶν τινῶν τῶν Μονοπωλίων» ὡς ἡρμηνεύθη διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ Ν. Δ) τοῦ 1598) 1942, προβλεπόμενον τέλος, ὁρίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τῆς ὁφειλομένης νὰ καταβληθῇ διαφοράς τιμῆς ἁλματος.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ